

ΒΡΕΣΘΕΝΑ: Η εκκλησία του χωριού από το σχολείο.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 60 • ΦΥΛΛΟ 27 • ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ - ΜΑΪΣ 1992 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Προς
Τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή λαό της Μητροπόλεως μας
Ευλαβέστασι Κληρικού,
Αγαπητού μου Χριστιανού, Χριστός Ανέστη!

Η άπειρη πατρική αγάπη του Θεού, που όλα πλούσια τα προσφέρει στον άνθρωπο και την αποσμένη φιλανθρωπία του, που συγκλονιστικά συγκαταβαίνει στις αδυναμίες του καθενός μας, μας ξένωνε και εφέστος να γιορτάσουμε την μεγάλη γιορτή της πάστεως μας, που γέμισε όλο τον κόσμο με χράρι και επλιθά.

Η φιλόστοργη Εκκλησία μας θριαμβευτικά διασταλπίζει το ελπιδοφόρο μήνυμα της Αναστάσεως του Κυρίου και μας καλεί, με χράρι και αγάπη, να γιορτάσουμε το άγιο, το μυστικό, το πανεβεβασμό Πάσχα που έγινε για τον καθένα μας «λύτρων λύπτη».

Και αυτή η πανέμορφη φύση, που είναι θαυμαστό έργο του πάνσοφου Δημιουργού, μας προκαλεί με την δική της ανάσταση να γιορτάσουμε μαζί την θριαμβευτική νίκη του Θεούθρωπου κατά του θανάτου, του κακού και της αμαρτίας.

Ένας τάφος είναι η γη. Θάπεται μέσα της ο κόκκος του σίτου και σαπίζει, μα σταν έρχεται η ανίσιη αναστάση και ανθίζει. Γινοντας ο κόκκος θάφτηκε, ολόρρυθμος και γεμάτος στάχυα έξειρτρώνε. Γυμνός και νεκρός θάφτηκε στην γη και ο Χριστός, ολοφύτωνος και θριαμβευτής αναστήθηκε «θανάτων θάνατον πατήσας και τοις επικαίων ψάρισμάνων».

Ελάτε λοιπόν αδελφοί μου, όλοι εμείς, κληρικοί και ευεσβήτης λαός, που ζούμε στην ιστορική Μητρόπολή μας, ενωμένοι ψυχικά με τους αγαπημένους μας Αποδημούς, που δεν τους έρχονται ούτε στημή, να απολαύσουμε το πνευματικό συμπόσιο της πάστεως και «αλλήλους περιπτυχόμενο» να νοιώσουμε ότι με την Ανάσταση του Κυρίου μας «ήλθε η της ζωής βασιλεία, κατελύθη του θανάτου το κράτος και γέγονεν ἀλή γέννησης, βίος ἔτερος, αυτής της φύσεως τημά μεταστρώσις» δύναται έγραψε θεολογικάτωτα ο θεοφόρος της Νίστης Επίσκοπος, ἄγιος Γρηγόριος.

Πάσχα 1992
Ευχέτης όλων σας προς τον Αναστάτων Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
το Μονεμβασίας Σπάρτης Ευστάθιος

Ευχές του κ. Νομάρχη για το Πάσχα

Επ' ευκαιρία της γιορτής του Πάσχα, θέλω να απευθύνω τις θερμότερες ευχές μου στους Λάκωνες, δύνοι και αν βρίσκονται.

Θα ήθελα όμως συγχρόνως να ξαναφέρω στη μηνή όλων μας τη σημασία που έχουν για την ανθρώπινη κοινωνία και τη αστιρότητα του ανθρώπου τα πάθη του Θεανθρώπου και η θυσία αυτού..

Ας παραδειγματισθούμε λοιπόν όλοι μας απ' αυτόν και ας ακολουθήσουμε τα διδάγματα της προσφοράς και της καρτερίας, για να έλθει γρήγορα στη χώρα μας η «ανάσταση», όσον αφορά την ευημερία, την πρόοδο και την ανάπτυξη. Ως πρέπει να γίνεται συνειδήση σε όλους μας ότι δεν έναι δυνατόν να αναμένουμε θετικά αποτελέσματα στο πρόβλημα της αναζωογόνησης της κοινωνίας μας και επαναφοράς των ξεχασμένων αξένων χωρίς την προσωπική μας συνεισφορά προς την κατεύθυνση αυτή...

Ας ενστερισθούμε λοιπόν το πνεύμα της θυσίας του Θεανθρώπου, ας αναλάβουμε το «Γολγοθά» μας και είναι βέβαιο ότι θα έλθει η Ανάσταση.

Τελειώνοντας εύχομαι ολόψυχα στους απανταχού λάκωνες «ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ».

Ο Νομάρχης
Φ. ΦΑΛΙΑΓΚΑΣ

25η Μαρτίου 1821

171 Χρόνια Λευτεριάς

Κάθε χρόνο η επετείος της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας γιορτάζεται, με μεγαλοπρέπεια και συγκίνηση γιατί μας θυμίζει τους τιτάνιους αγώνες των προγόνων μας, με τους οποίους αποτίναξαν το βαρύ ζυγό των Τούρκων που βράινε 400 ολόκληρα χρόνια σκλαβιάς την πατρίδα μας.

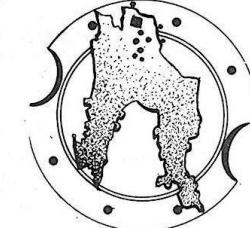
Εκατόν ερδουμήντα χρόνια γιόρτασε το Έθνος μας με υπερηφάνεια, με αυτοπεποίθηση, για να τιμήσει τις θυσίες του ηρωικού μας λαού, χωρίς να φοβάται διαταραχή των συνόρων και των ιστοριών που είχαν αποκατασταθεί και σταθεροποιηθεί. Σήμερα, 171 χρόνια μετά την 25η Μαρτίου 1821, παρακολουθούμε με αγώνια την γέννηση νέων χωρών, ανάδειξη νέων συνόρων στα Βαλκανικά και Ανατολική κράτη και την αναβίωση της ιστοκιστικών ενστίτων, που κάνουν επικίνδυνη την ειρηνική γειτονία και σταθερότητα.

Σήμερα, καλούμαστε να εννοήσουμε τη μορφή και το βάθος νέων κινδύνων, που απελύνουν όσα μέρι κάτιερα θεωρούσαμε δεδομένα και σταθερά. Η κινητικότητα και οι «νέες» τάσεις των γεννητών μας Αλβανών, Ποιγυκολάβων και Βουλγάρων και η ανάμεικη της Τουρκίας, ως δημήνον προστάτιδος των μουσουλμανικών πληθυσμών των Βαλκανών, δημιουργούν κλίμα ανασφάλειας και ανησυχίας, γιατί είναι δεδομένη η αδιστάχτη Τουρκική πολιτική, και, δυστυχώς, αινιγματική η στάση των «φύλων» και συμμάχων μας.

Γι' αυτό ο φετινός εορτασμός της 25ης Μαρτίου έφερε ξεχωριστά ρίγη συγκίνησεως και διακριτήκης έντονα ότι πρέπει να γίνει σαφές προς όλες τις κατευθύνσεις ότι: δεν διεκδικούμε τίτοτε από κανένα, υπερασπιζόμαστε την αυτοδιάθεση των λαών, αλλά θα υπερασπιστούμε ανυποχώρητα όλα όσα ο λαός μας έχει κατακτήσει με αγώνες, θυσίες και αίμα. Ας ελπίσουμε ότι τα δίκαια αιτήματα μας, που έχουν κατοχυρωθεί από Διεθνείς Συνθήκες, δεν θα καταπατηθούν, και δεν θα διασταθεί η τάξη και η ισορροπία του Έθνους μας. Έτσι θα συνεχιστεί η ειρηνική ζωή της Ελλάδας, για να γιορτάζει ανεξάρτητη και να βαδίζει στο δρόμο της προσόδου και της ελευθερίας, που με ποτάμια αίματος μας εξασφάλισαν οι Αθάνατοι πρόγονοί μας.

Α.Γ.Π.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γιορτάστηκε κι εφέτος η γιορτή της μάνας. Λουλούδια, ευχές, δώρα για τις μανούλες που έχουν την τύχη να ζούνε κοντά στα παιδιά τους. Γράμματα και κάρτες για κείνες, που ζούνε χώρια, στα ξένα και μακρινά μέρη. Αυτήν όμως την ημέρα η σκέψη μας αναζητάει τις μάνες που ζουν αποξεχασμένες, χωρίς επικοινωνία με τα παιδιά τους.

Πόσες δε ζουν σε γηροκομεία ή άσυλα, χωρίς χαρά, χωρίς ελπίδα. Η ζωή έχει δύσκολους δρόμους, και κανείς δεν ξέρει αν τα γεράματα μας θα είναι εύκολα και ευχάριστα ή δύσκολα και δυστυχισμένα. Γ' αυτό η ευχή «καλά στερνά» που λέγεται συχνά στα χωριά μας έχει τόσο μεγάλη σημασία, γιατί είναι η ίδια η πανάρχαια ρήση «μηδένα προ του τέλους μακάριζε» που επίει στο σοφός στόλωνας ο Αθηναίος στον βασιλιά της Φρυγίας.

Την ημέρα αυτή που καθιερώθηκε για να τιμηθεί η μάνα και να τονιστεί ο ρόλος της στην οικογένεια και η προσφορά της στην ανθρωπότητα, μεγαλύτερη τιμή οφείλουμε στη θετή μάνα· αυτήν που έδωσε την αγάπη της σε ένα ξέποιλο παιδί και το έκανε δικό της. Τέτοια παιδιά είναι χιλιάδες και περιμένουν στα χωρεμένα σταθμάτικα σημεία της γης να παρασκευάσουν την πανάρχαια φρεσκαριοκομεία, ή σε κατεχόμενα εδάφη ή σε επιπόλεμες περιοχές που απλώνουν τα χεράκια τους και ζητούν μόνημη ή προσωρινή προστασία.

Η ημέρα αυτή πρέπει ακόμη να σκεφτούμε ότι στις αναπτυόμενες χώρες, μισό εκατομμύριο γυναικών που έχουν στόχη την βελτίωση της ζωής των μητέρων και των παιδιών τους σε 128 χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου, διέθεσε για τον οικογενειακό τομέα 15 εκατομμύρια δολάρια το 1985 και 35 εκατομμύρια από τα αντίστοιχα των ανεπτυγμένων χωρών.

Η UNICEF, η οποία πραγματοποιεί προγράμματα που έχουν στόχη την βελτίωση της ζωής των μητέρων και των παιδιών τους σε 128 χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου, διέθεσε για τον οικογενειακό τομέα 15 εκατομμύρια δολάρια το 1989.

Η ελληνική Επιτροπή της UNICEF παρακαλεί τους φίλους της που θέλουν να συμβάλουν στα προγράμματα της να καταθέουν τη δωρεά τους στη ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ - Αριθμ. Λογαρ. 505003-0 ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ.

Θα είναι αυτό το καλύτερο δώρο «για τη μάνα».

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Το Δ.Σ. του Σ.Α.Κ. Αθήνας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Σταυρούλα Γαλάνη (κόρη του Κώστα Μαχαίρα) απόκτησε εγγονούλα από το γιο της Σωτήρο Γαλάνη, τη βάφτισαν στο Toronto και την ονόμασαν Σταυρούλα.

Na ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Ιφιγένεια Σταμάτη Τραταρού, κόρης της Ελένης Πάνου Ματάλα, φοιτήτρια νομικής, αρραβωνιάστηκε στη Νέα Υόρκη, με το Ντίνο Σαράφογλου, δικηγόρο.
— Ο Γιάννης Ποτήρι Γουσέδης αρραβωνιάστηκε στις Καρυές με τη Βασιλική Ιωάννη Τσερωτά από την Κονιδίτσα.
— Στις 10.5.92 αρραβωνιάστηκε στο Toronto ο Γεώργιος Βασιλείου Βαστής επιχειρηματίας, με την Ελένη Ψαράκη, δικηγόρο που κατάγεται από τη Λίμνη.

Καλά στέφανα!

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στο Toronto πέθανε ξαφνικά στις 18.5.92 ένας ακόμη νέος και καλό Αραχοβίτης ο Νίκος Μελέτη Μελεχές, ετών 50.
— Στο Σικάγο πέθανε στις 16.5.92 η Τούλα Ματάλα 65 ετών.
— Σε τροχαίο δυστύχημα σκοτώθηκε στην Αυστραλία ο Δημήτρης γιώρτης του Πάνου Δ. Θεοδωράκα 32 ετών και τραυματίστηκε ο αδελφής του Μαρία 25 ετών.
Και στους τρεις θανάτους συμπαραστάθηκε σύσσωμη η ομογένεια.
— Στις 17.12.91 πέθανε στις Καρυές ο Γεώργιος Παρ. Αρδάμης, οργανωπάχτης και τραγουδιστής που διατήρησε για πολλά χρόνια τη μουσική παράδοση του χωριού, την οποία συνεχίζει και προσάγει σήμερα ο γιος του Πάνος.
— Στις 2.5.92 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Βαμβακού η Στάμια σύζ. Νικολάου Παπαθεοδώρου.
— Στην Αθήνα πέθανε ο Παρασκευάς Ν. Καπερώνης, συνταξιούχος Υπιάλληλος Αγροτικής Τραπέζης, 72 ετών.
— Στις 20.3.92 πέθανε στο Charleston S.C. ο Χρήστος Ιω. Θεοδωράκης (Δήμας), 75 ετών.

Συλλυπητήρια στους οικείους
ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Μέσω της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ στέλνουν ευχές για το Πάσχα σε όλους τους αναγνώστες, φίλους και συμπατριώτες, όπου γηγει:
— Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος.
— Ο Νομάρχης Λακωνίας κ. Φ. Φαλιάγκας.
— Η Αθηνά και ο Θόδωρος Κερχουλάς από το Greenwood S.C.
— Ο Γιώργος Ανδριόπουλος, Πρόεδρος Αδελφότητας Charlotte
— Ο Ανδρέας Βαστής Γραμματέας Αδελφότητας Charlotte
— Η Έλλη και ο Θόδωρος Χάρακας καθώς και η Λούλα Κούβαρη από το Charlotte N.C.
— Το μουσικό συγκρότημα ΚΑΡΥΑΤΕΣ
— Ο Παναγιώτης Νταλιάνης και Γ. Μάρκου από N.S.W. Αυστραλίας
— Ο Ανδρέας Θεοδωράκης — Δήμας από Sacramento
— Ο Πρόεδρος Κοιν. Καρυών Δήμου Λεβεντάκης
— Ο Γραμματέας του Δ.Σ. Αδελφότητας Τοροντού κ. Παντελής Διαμαντούρας.
— Ο Σύνδεσμος Απανταχού Καρυών Αθήνας
— Ο Σύνδεσμος Απανταχού Βαμβακιτών Αθήνας.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑ - ΧΟΥΠΗ

Αγαπημένη μας Αννίτα

Πάντα περιμένουμε με λαχτάρα την εφημερίδα σου για να μας ενημερώσει ή να μας θυμίσει κάτι στο παλά, το δελευταί φύλλο, μας συγκίνεις ίδαιτερα με το «παπαδιάμαντο», αριστούργηματος αιφέρωμα της αδελφής σου Αθηνούλας στον «παπά μας» και παππού μου, σέξχαστο παπα-Χούπη. Θέλοντας να συνεχίσω και ενώ τη αναγράφω σου στην προσωπικότητα του αξιογάντη παπά μας, όπως μας περιέγραψε «απλοίκου, φλόγενου, Έλληνα χωρικού και του επιβλητικού Ρώσου Πατριάρχη» θα ήθελα να φωτίσω ορισμένες πτυχές της και να θυμίσω ορισμένες συνήθεις που είχα καθιερώσει και που η σημασία τους φαίνεται πιο έντονη στις μέρες μας.

Είχα την τύχη να ζήσω κοντά του μέχρι τα πρώτα γυμνασιακά μου χρόνια -είχε υιοθετήσει την μπέρδη των Βασιλική, σύζυγο του αξιολάτευτου Χρήστου Κουτσούγιαργα και μέσα από τον κόρμο των παραμύθων, της ιστορίας και της θρησκείας, μου μιλούσε για τα τέσσερα ιδιαίτερα που πρέπει να έχει ο άνθρωπος και τα οποία υπηρέτησε πιστά κατά τη μακρόχρονη και πολυτάρχη ζωή του, όπως αναφέρει και στα απομνημονεύματά του, και ήταν: α) Η πίστη στο θεό β) Η ελευθερία γ) Η πατρίδα και δ) Η οικογένεια.

Η πίστη του στο θέρος τον έκανε να αφιερώσει την ζωή του σε Αυτόν, από το έτος 1910 όταν εχειροτονήθηκε πρεσβύτερος μέχρι τον απόρριμον θάνατό του το έτος 1963.

Πιστεύω ότι μόνο έμεις οι ενορίτες των δύο χωριών (Τσουνίου και Κλαδά) καθώς και οι επισκέπτες που είχαν την Μεγάλη εβδομάδα αισθανόμασταν πραγματικά σαν τους πιστούς των Ιεροσολύμων που παρακολούθουν από κοντά το θεό δράμα. Αυτές τις σημειώσεις θα τις αναπολούμε πάντα και όμοιες δεν θα ξαναζήσουμε.

Μέσα από τα απομνημονεύματά του οι αναγνώστες σου θα θυμηθούν με νοσταλγία μια περίοδο της ζωής τους που τη σημάδια την θέλουσαν πέμπτη. Θα σταθεί σε ένα πολύ οπαρικό γεγονός την αγάπη του προς τους ενορίτες του.

Σε όλους είναι βαθιά χραγμένη στη μήτη μας Η Αγάπη, (απογευματική λειτουργία του Πάσχα) που έπρεπε να πάμε διοί για την επισκέψη των μεγάλων εορτών, που έπρεπε να επισκεφθεί δύο ώρες, καθώς και οι ημέρες των μεγάλων εορτών, που έπρεπε να επισκεφθεί δύο ώρες, τους εορτάζοντες. Ποιδίς δεν θυμάται τον παπά μας μετά την λειτουργία του Αγίου

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΑΞΕΧΑΣΤΟΥ ΠΑΠΑ-ΧΟΥΠΗ 1878 - 1963 ΑΠ' ΟΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΑΚΩ ΓΙΑ «ΤΥΧΗ» ΚΑΙ ΓΙΑ «ΡΙΖΙΚΟ»

«Αν έχεις τύχη δάβαινε και ριζικό περπάτηε
είναι η μεγαλύτερη στον κόσμο αυτοπάτητη
που σχέδιν λίγο ή πολύ διότι ο πάπας πιστεύουν
και το μιαλό τους διαρκώς, άσκοπα το παιδεύουν
και περιμένουν κάποια να δώσει δόση μέρα
και λίγο ν' αναπνέουσε ελεύθερον αέρα.
Μαζί μ' αυτούς - φτωχός κι εγώ- θέλω να προσπαθήσω
έστω κι αν ματασκούν πάντα μας για την διαφωτίσω!

Έποιος πιστεύει ριζικό και τύχη περιμένει
φτωχός συνήθως πάντοτε και δυστυχής πεθαίνει.
Εκτός αν από σύμπτωση, χωρς να το σκεφθεί
του έλθει κάποιο ... ξαφνικό και πλούσιος βρεθεί.
Όλοι την τύχη κυνήγουν με τους δικούς τους τρόπους
άλλοι εδώ, άλλοι εκεί, κι άλλοι σε ένοντας τόπους.

Μα λίγοι όμως είναι αυτοί που τους χαμογελάνε
κι ελάχιστοι οι εκλεκτοί που ... τους γλυκομάλαίει
κι όλα του κόσμου τ' αγαθά που έχει τους τα δεινε,
δόξα και πλούτη και τιμές και κάθε καλοσάνη.

Γ' αυτοί οι όλοι οι πολοί πάντοτε απορούν
και την αιτία διαρκώς ψάχνουν για να βρούνε

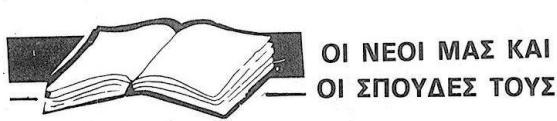
που βλέπουν λίγους φτωχούς πλούσιους να πεβαίνουν
και εξ' άλλους πλούσιους πεντάραθων να μένουν.

Ποίος ξέρει τί θα μας ευρεί, σε λίγο ή και τώρα
θλύψη, χαρά, ή θάνατος, μικρή ή μεγάλη μπόρα;
Όλοι τα περιμένουμε και δύοι πρασπαθώνεμε
ασφάλεια φροντίζουμε δύοι μας για να βρούμε!

Ποίος ξέρει τέτοια Ασφάλεια; δύοι ν' ασφαλιστούμε
δύοι φτωχοί και πλούσιοι θα τον ευγάνωμονούμε
Μήπως δύοι οι πλούσιοι τα πλούσια τους δε δίνουν
για να μεταρέσουν τη ζωή λίγο να παρατείνουν;

Μα μόνο Μία Ασφάλεια στον κόσμο είν' Εκείνη
Αυτή τα πάντα κυμενά, τα πάντα διευθύνει
με θαυμαστή ακρίβεια κι δέσμη καλοσάνη
δίδει και παίρνει τη ζωή, όταν Αυτή θα κρίνει
Θεότητα όλοι οι λαοί παντού την ονομάζουν
τη σέβονται, την προσκυνούν, λατρεύουν και δοξάζουν.

Κων/νος Χούπης, ιερεύς
Τσούνι 1950

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

— Ο Απόστολος Δαλακούρας, γιός τους εξαίρετου Αραχοβίτη, εφοριακού, Πάνου Δαλακούρα, πήρε πιτυχίο καθηγητή Φυσικής Αγωγής από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, στις 23.1.92 με βαθμό «ΛΙΑΝ ΚΑΛΩΣ» στην ειδικότητα προπονητή Μπάσκετ. Αμέσως μετά ο Απόστολος κατετάγη και υπηρετεί τη θητεία του στην Αεροπορία.

— Ο Κώστας Πάνου Γιάνναρης (Από το Τσούνι) πήρε δίπλωμα Computer Science από το Πανεπιστήμιο R.P.J. Troy N.Y. και συνεχίζει για master's

— Η αδελφή του Στέλλα Π. Γιάνναρη πήρε δίπλωμα νηπιαγωγείου από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, και άνοιξε ιδιωτικό νηπιαγωγείο στο Μαρούσι Αττικής.

— Η αδελφή του Στέλλα Π. Γιάνναρη πήρε δίπλωμα ημερησίου από το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης Queen College και υπηρετεί τη θητεία του στο Ναυτικό.

— Ο Ιωάννης Καρκαλάτος πήρε πιτυχίο Marketing από το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης Florida State University

— Η Βίβιαν Γεωργίου Γιάνναρη πήρε δίπλωμα Αμερικανικού Κολλεγίου Αθηνών στην τιμή Mrketing.

— Ο Γεώργιος Κων. Αθανατίδης πήρε δίπλωμα ημερησίου από το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης Queen College και υπηρετεί τη θητεία του στο Ναυτικό.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Από την Γιούλη Μπρουμά, δασκάλα Τοστούσείου Εκάλης

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Από τα παλιά δημοτικά τραγούδια είναι και οι παραλογές, μα συγχώνως κι από τα πιο διαλεχτά της λαϊκής δημοσιογραφίας.

Γεννιθήκαν στην Δωδεκάνησο, την Μ. Ασία και την Κύπρο αλλά τραγούδηθηκαν και αγαπήθηκαν σε όλη την Ελλάδα.

Οι παραλογές είναι τραγούδια διηγηματικά με πολλά μυθικά στοιχεία και ποικιλά θεμάτων. Στα τραγούδια αυτά φαίνεται η πίστη του λαού πως κάθε τι στον κόσμο υπαρκεί νόμους που διατηρούν την αρμονία του και στο τέλος των τραγουδιών αυτών η γαλήνη του κόσμου που μας περιβάλλει αποκαθίσταται.

Τα δημοτικά τραγούδια που συνδέονται με τις ιστορικές στιγμές του Έθνους, μάχες, πολιορκίες, γενναίες πράξεις και έχουν πολλά κοινά στοιχεία με τα κλέφτικα τραγούδια, κατατάσσονται στην κατηγορία των ιστορικών τραγουδιών.

Η αιδιοφορία μπροστά στο θάνατο, κοινό γνώρισμα όχι μόνο των αντρών αλλά και των γυναικών, χαρακτηρίζει όλα τα ιστορικά τραγούδια όπως και τα χαρακτηριστικά τραγουδιά της Δέσποιας:

Το ζούι κι αν προσκύνησε, κι αν τούρκεψε η Κάφα,
η δέσποια αφέντες λιάπτες δεν έκαψε, δεν κάμει.
Δαιμός ότι χέρι δράπεξ, κόρες και νύφες κράξει.
Σκλάβες τουρκών μη ζήσουμε, παιδά, μαζί μου ελάτε
και τα φυσάκια τάναι κι δύο φωτά γενήκαν.

Ένας σφιχτοδεμένος κόμπος από λαχτάρες και καμηούς κάθεται στο λαιμό του λαού μας σαν τραγουδέει στα τραγούδια της ξενιτείας -τα ξένα, τα ξενιτεμένα.

Την ξενιτεία, την ορφανεία,
την πίκρα, την αγάπη,
τα τέσσερα τα ζύγιαν
βαρύτερα είν' τα ζένα,
τραγουδά ο λαός μας πουνοσταγεί
και προσδόκα την πατρίδα του
σαν τον μεγάλο πρόγονο του τον Οδυσσέα.

Αλλά και για την αγάπη τραγούδησε με την ψυχή του ο λαός. Τα τραγούδια της αγάπης δεν κλείνουν μόνο ενθουσιασμό αλλά και πόνο όταν η αγάπη δεν βρίσκεται ανταπόκριση. Την αγάπη στο δημοτικό τραγούδι τη δημοσιεύει η φυσική ομορφιά που εμπνέει αισθήματα και πάθος. Το παλάρι, ο δυνατός όμορφος νέος και η λυγερή ήμορφη κόρη του λαού. Ακριβών λοιπού επειδή το ερωτικό συναίσθημα στο δημοτικό τραγούδι στηρίζεται στην ομορφιά του αγαπημένου προσώπου, τα περισσότερα τραγούδια της αγάπης είναι ύμνοι της ομορφιάς αυτής. Χαρακτηριστική βέρασα είναι και η σπουδή του ερωτεύμενου να εξομολογηθεί τον έρωτά του.

«Η αγάπη όταν πλήθυνε δεν είναι τρόπος να κρυφτεί.

Ή όπως λέει χαρακτηριστικά ο λαός
«Αν δεν αστράψει δεν βροντά,
αν δεν βροντά δεν βρέχει.
Αν δεν της πω σ' αγαπά,
την έννοια μου δεν έχει....»

Όταν η αγάπη καταλήγει στον γάμο, ο λαός υμνεί την νύφη και τον γαμπρό αιλλά τραγούδι και τις προσευμασίες του σπουδαίου αυτού γεγονότος στα τραγούδια του γάμου.

Τα τραγούδια του γάμου πάρ' όλο που κανείς θα περιμένει το αντίθετο, είναι συχνά θλιμμένα, επηρεασμένα από το ότι η νύφη ή ο γαμπρός θα πρέπει να αποχωρισθούν την πατρική οικογένεια, τους γονείς και τ' αδελφιά τους.

Θέλω να ειπώ έχετε γειά
και δεν μ' αφήνει η καρδιά
Κόπα πονά τη μάνα μου
κόπα πονά τ' αδερφά μου...

Το σύνολο των πόθων και των ονέρων που έχει για το παιδί της η μάνα, καθώς και μια αρχέγονη λαχτάρα και αγάπη για τη νέα ζωή, εκφράζονται μέσα στα υπέροχα νανούρισματα ή ναναρίσματα που τραγουδούσαν οι μητέρες για να κοιμίσουν τα παιδιά τους, συνήθεια που κρατάει από τα αρχαία χρόνια.

Και σιγοτραγουδάει η μόνα πάνω από την κούνια του παιδιού της....

Υπένε, που πάρνεις τα μικρά, έλα, πάρε και τούτο,
μικρό μικρό σου τόδωκα, μεγάλο φέρε μού το
μεγάλο σαν ψηλό βουνό, λιόσιαν κυπαράσσα,
κι οι κλώνοι του ν' απλώνονται σ' Ανατολή και Δύση...

Η λαχτάρα για την ομορφιά της ζωής φαίνεται και στα τραγούδια που αναφέρονται στην αναγέννηση της ψύστης. Τα χειλιδονίσματα.

Στα τραγούδια αυτά που τραγουδούσαν στις ανοιξιάτικες γιορτές, τραγούδια λατρευτικά και ιεροτελεστικά που είχαν σχέση με τον γονιμό μύθο, αναβάνω συσταστικό το αρχαίο έθιμο της ειρησιών με σύμβολο το χειλόδινο. Στα χειλοδινίσματα βλέπουμε ολοκάθαρα τα κοινά στοιχεία που έχουν πολλά δημοτικά τραγούδια με τήθη και έθιμα της αρχαίας Ελλάδας.

Συνεχίζεται

ΣΤ' Αγιαννιού του Κούρου

Από τη Μάρω Χούπη- Γεωργία

Πώς το βλέπετε να οργανώσουμε μια εκδρομή στο χωριό στις 8 του Μάη, στη μήνη του Αγιαννιού;

Ήταν ο Πάνος που έριξε την ίδεα. Μας ενθουσίασε η πρότασή του και αρχίσαμε να αλλάζουμε σκέψεις και σχέδια για την εκδρομή.

Πώς θα νοικιάσουμε πούλια, πώς θα ειδοποιήσουμε τον κόσμο, πώς θα φάμε, πώς θα κοινηθούμε, άν είναι καλός ο καιρός, μέχρι πού πάει το αυτοκίνητο, πόσο θα περπατήσουμε, πόσο κρατάει η λειτουργία, και πολλές άλλες λεπτομέρειες.

Όταν έπεσα στο κρεβάτι μου, άρχισα να σκέπτομαι όλα όσα είπαμε με τους άλλους για την εκδρομή και κάποια στιγμή συνειδητοποίησα ότι δεν μπορούσα να βάλω μια σειρά σ' αυτό το πρόγραμμα. Τί μου συμβαίνει; Κα ξαναβάσταται την ξέρα μας;

Είχα γίνει 8, 10, 12 χρονών παιδί, ζούσα τα χρόνια εκείνα τα παιδικά, τα τρυφερά, τ' αγνά, τα γεμάτα χαρά, έγγονιστικά και ευτυχία. Ναι, γεμάτα ευτυχία. «Έφτανε να μας πουν ότι «παιδιά αύρια θα πάμε στον Αγιαννινό τον Κούρο και θα σας πάρουμε», μαζί μας και εμείς τα παιδιά να μην κοιμηθούμε καθόλου όλη τη νύχτα από την χαρά μας.

Ξαναβλέπω την μάνα μου να ετοιμάζει το σακκούλι της εκδρομής το μπουκάλι το λάδι για τον Άγιο, το πρόσφορο που το είχε ζυμώσει την προηγούμενη μέρα, την κόλα για το χαρτί που θα ονόμαται των ζωντανών και πεθαμένων, όλα αυτά δεδέμα στην υφαντή μπλέ-άσπρη μπόλια (πετσέτα). Να ετοιμάζει ψωμί, τυρί, ελιές, καρύδια. Να βάζει και κουλούρια της Λαμπρής, ροδοψιγμένα, αφράτα και μεγάλα. Πόσο μεγάλα μου φαινόντουσαν της μάνας τα λαμπτροκούλουρα! Αυτά θα τα τρώμε στο δρόμο, στο γυρισμό, μετά τη λειτουργία για να στηλωθούμε όσα σα φάμε» έλεγε. Στο άλλο σακούλι έβαζε τις πιο χοντρές μας ζακέτες «γιατί στον άγιο έχει πολύ κρύο».

Αποβραδίς οι χωρινοί είχαν συνεννοήσει πόσα σφαχτά θα βάλουν στη σύβιλα, σε ποιό μέρος θα τα ψήσουν, «άνω απάγκιο να μη μας στραβώσει ο αέρας». Το ποιό θα της ψήσουν το ξέρανε. Κάθε χρόνο είναι οι ίδιοι: οι μπαρμπάτα-Σπύρος, ο μπαρμπάτα Αρίστος, ο μπαρμπάτα-Βαγγέλης και άλλοι βοηθοί. Έπειτα να πάνε πρώι-πρωί, να σκάψουν τους λάκκους, να κάψουν και να ξεφλουδίσουν τις σούβλες, να φτιάξουν τα κοκορέτσια ν' ανάψουν

Αφιέρωμα στη Μεγάλη Βρύση

Σε πρόσφατο δημοσίευμα μου στις Καρυές είχα αναφερθεί σε ένα γεγονός που είχε λάβει χώρα στο χωριό Μεγάλη Βρύση κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας.

Σήμερα, με αφορμή μια επέτειο που θα εορτασθεί φέτος στις 24 Ιουνίου εκεί, επανέρχομαι για να ασχοληθώ κάπως διεξοδικότερα με το ιδιαίτερα όμορφο, καταπράσινο και γραφικό αυτό χωριό, μια και σε λίγο αρχίζουν και πάλι οι ζεσταὶ και δύο μας, άλλος λίγο, άλλος πολύ, θα θέλουμε να βρεθούμε κοντά σ' αυτά τα εγκαταλειμμένα ορεινά θέρετρα.

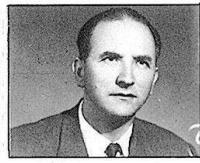
Όσοι επισκέπτονται τη Μεγάλη Βρύση, είναι βέβαιο ότι εντυπωσιάζουν τόσο από τις πέντε παράλληλης τοποθετήσεις μαρμάρινες και κολαΐσητες βρύσες, σκεπασμένες με δασύφυλλα ολόδροσα πλατάνια στο μέσον του χωριού, όσο και από την παλαιά σταυρωτή Βιζαντινή εκκλησία, που είναι αφεωμένη στον Πρόδρομο και Βαπτιστή Ιωάννη.

Γ' αυτά τα δύο αναμφισβίτητα στολίδια του χωριού τους είναι βέβαια ότι περιηγάνεται σε πρηγένεια όλοι ανεξιρέωτας οι φιλόξενοι κάτοικοι, που είναι πάντα εντονούσαν την επιτηρόπετη στον οποιοδήποτε επισκέπτη.

Το ιδιαίτερο γεγονός που θα εορτασθεί φέτος στη Μεγάλη Βρύση στις 24 Ιουνίου, που εορτάζει και το χωριό, είναι βέβαιο ότι εντυπωσιάζουν τόσο από τις πέντε παράλληλης τοποθετήσεις στην επιτημπούμενη πλατάνια που βρίσκεται πάνω και αριστερά λίγα μέτρα πιο πέρα.

Από το κείμενο μιας άλλης διασωμάτισης που θα εορτασθεί φέτος στη Μεγάλη Βρύση στις 24 Ιουνίου, που εορτάζει και το χωριό, είναι βέβαιο ότι εντυπωσιάζουν τόσο από την επιτημπούμενη πλατάνια που βρίσκεται πάνω και αριστερά λίγα μέτρα πιο πέρα.

Το ιδιαίτερο γεγονός που

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου «ΚΑΡΥΕΣ»

Οκτώβρης και Νοέμβρης 1943

Κατά τα μέσα του Οκτώβρη εκγαταστάθηκε ένα αντάρτικο «φυλάκιο ελέγχου» του δρόμου Σπάρτης-Τριπόλεως. Το φυλάκιο ήταν κινητό, αλλά πάντα στης Αράχοβης την περιοχή, από Δημήτρη Λάκκες μέχρι Μπακούμη. Έκανε έλεγχο των Ελληνικών αυτοκινήτων που περνούσαν στον αμαξιτό δρόμο.

6 του Νοέμβρη. Το μεσημέρι σήμαναν συναγερμή η καμπάνα του Αγιο-Αντρέα. Όλοι οιχέδων οι Αραχοβίτες έτρεξαν να φύγουν μακριά. Ύστερα από μια ώρα ένισε γνωστό ότι τα αυτοκίνητα, που τα πήραν οι σκοποί για Γερμανικά, ήταν του Ερυθρού Σταυρού και ότι έφεραν τρόφιμα στο χωρίο.

11 του Νοέμβρη. Λίγο πριν από το μεσημέρι ακούστηκε η καμπάνα του Αγιο-Αντρέα να σημαίνει συναγερμό. Όλοι στο πόδι και έξω απ' το χωρίο. Αυτή τη φορά τα αυτοκίνητα, τρία τον αριθμό, ήταν Γερμανικά. Είχαν φτάσει ως τη θέση Πετροβούλια και πολυβόλησαν μάλιστα οι Γερμανοί τρεις κυνηγούς που είδαν να κινούνται προς το μέρος της Τσιούκας. Άλλα τα αυτοκίνητα δεν ήταν μέσα στο χωρίο. Ακολούθησαν τον κάτω δρόμο που πάιει προς τη Σπάρτη. Λίγο πιο κάτω απ' τη Καλύβια βρήκαν ένα Ελληνικό αυτοκίνητο φορτωμένο λάδι, που το είχε πάσιει και σταματήσει εκεί το αντάρτικο «φυλάκιο ελέγχου». Οι Γερμανοί πήραν τα λάδια και τρέφισαν για τη Σπάρτη.

Τρεις ώρες κράτησε η ταλαιπωρία μας την ημέρα αυτήν.

14 του Νοέμβρη. Πάλι συναγερμός λίγο μετά το μεσημέρι. Πάλι έξοδος προς τη Ν.Δ. του χωριού, προς Δρυμώνα και Κρύα-Βρύση-Ξαρδιάρι. Μα συναγερμός δύοτερης από παρεξήγαμη, γιατί ήτησε η πληροφορία πως είναι οι Γερμανοί στον Άγιο-Πέτρο και πρόκειται να θεύνουν προς την Αράχοβη.

17 του Νοέμβρη. Ένα αυτοκίνητο με τρεις Γερμανούς στρατιώτες ήρθε κατά το μεσημέρι. Οι Γερμανοί έβιβαν τρία σκαύτα πατάτες και ο Πρόεδρος τους μάζεψε και τους έδωσε 120 κάρδες. Συναγερμός δε σήμαινε για ένα αυτοκίνητο. Ειδοποιήστηκε οι πάντες που πήγαιναν στην Σπάρτη. Σκοτώθηκαν λόγω Γερμανοί στρατιώτες.

25 του Νοέμβρη. Το αργεύμα της μέρας αυτής ένα τμήμα ανταρτών έστησε ένδρα στη θέση Δημήτρη Λάκκες της Μονοδέντρης και χύτισε τρία Γερμανικά αυτοκίνητα, που πήγαιναν στη Σπάρτη. Σκοτώθηκαν λόγω Γερμανοί στρατιώτες.

Σπήλαιο Αραχοβίτη ακούγαμε τους πυροβολισμούς, αλλά κανένας δεν ήξερε πού ακριβώς έπειταν και γιατί.

Κατά τις 10 τη νύχτα, ενώ οι περισσότεροι Αραχοβίτες κοιμόντουσαν και απόλυτη ησυχία επικρατούσε στο χωρίο, ήρθε κάποιος και είπε τί έγινε στο Μονοδέντρι. Η ειδομην διαδόθηκε από σπίτι σε σπίτι και το χωρίο αναστατώθηκε. Όλοι θεωρούσαν βέβαιοι ότι ο Γερμανός θα προβούν σε αντίποινα. Ετοιμάστηκαν λοιπόν όλοι να φύγουν. Έκρυψαν τα πολιτύματα πράγματα τους, όσοι είχαν κρυψώνει, πήραν μπροστά τα ζώα τους και βγήκαν απ' το χωρίο. Πού πήγαιναν; Μερικοί, που είχαν φτιάξει καταφύγια - καλύβια, πήγαιναν εκεί, μερικοί πήγαιναν σε καλύβια συγγενών, αλλά οι περισσότεροι πήγαιναν έτσι τυχαία μια κατεύθυνση, χωρίς να ξέρουν πού ακριβώς θα πάνε.

Δύο κυρίων ήταν οι ποτοθεσίες που κατέψυγαν αυτή τη βραδά οι Αραχοβίτες: Το Δάσος και η Κρύα Βρύση - Ξαρδιάρια. Στο Δάσος πήγαν μόνο όσοι είχαν φτιάξει εκεί καταφύγια, γιατί το κρύο είναι τουσιούχερο πολύ πάνω εκεί και είναι αδύνατο να μείνει κανείς στο ίπαθρο. Οπωσδήποτε ο βατός δρόμος Αράχοβας - Αγιος-Πέτρου, που οδηγεί στο Δάσος, παρουσιάζει κενή τη νόχτα εξαιρετικό θέαμα και άκουσμα με το ποδοβολήτρο και τις φωνές των κινουμένων και με την ατελεύτηση των φαναριών. Αλλά το μισό σχεδόν χωρίο κινήθηκε προς την Κρύα Βρύση - Ξαρδιάρια.

Κι εδώ η πορεία άλου αυτού του εξωτικού καραβανιού είχε κάτι το τρομαχικά υποβλητικό. Ο καιρός ήταν βροχερός, έκανε διαπεραστικό κρύο, ψύλβρεχε και το σκοτάδι ήταν βαθύ. Τα φαναράκια με το θαυμό τους φως λίγα μόλις μέτρα δρόμου μπορούσαν να φωτίσουν στους τραγικούς οδοποδούς. Οι φωνές των μεγάλων και το κλάμα των μικρών, το ποδοβολήτρο ανθρώπων και ζώων, των σκύλων της γαγιγάσια και τα ποικιλόχριτα κουδουνισμάτα, η βοή των δέντρων και του νερού της ποταμιάς, όλα αυτά μάζι έδιναν την αίσθηση μιας νεραϊδικής νύχτας του παραμυθιού.

Έφτασαν επί τέλους στην Κρύα Βρύση και σκόρπισαν στα διάφορα καλύβια, που ήταν όμις τόσο λίγα και τόσο μικρά για τόσο μεγάλο πλήθων. Ξενύχτησαν σε περισσότεροι έξω στα ύπαθρο γύρω από φωτιές. Και όσοι όμως μπήκαν σε καλύβια δεν έκλεισαν μάτι όλη την υπόλοιπη νύχτα. Στο Ψιλείκο καλύπι ξενυχτίσαμε πάνω από 100 άτομα.

Συνεχίζεται

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Την Κυριακή 17 Μαΐου 1992 πραγματοποιήθηκε η Τακτική Γενική Συνέλευση του Σ.Α.Κ.Α., στην οδόν Πειραιώς 43, με θέματα: έκθεση πετραγμένων του Δ.Σ., απολογισμό, έγκριση προϋπολογισμού, εκλογή νέου Δ.Σ. κ.τ.λ.

Δημοσιεύσμενη περιεκτικότητα ομίλια του προέδρου κ. Στράτη Χάρακα.

Αγαπητοί Συμπολίτες και Μέλη του Συνδέσμου,

Σύμφωνα με τη καταστατική του Συνδέσμου μας, το Δ.Σ. αυτού που εξέλεγκε τον Μάιον του 1989 για την τριετία 1989 - 1992 και η θητεία του οποίου λήγει την 31.5.1992, προβαίνει σήμερα στον απολογισμό των πετραγμένων του.

Κατ' αρχάς, επιβεβαίωσεν ότι το Συνδέσμου ένα θερινό και πατριωτικό χαιρετισμό πρόοδος ήταν μέτρο του Συνδέσμου μας και τα παρόντα και εκείνα που για διάφορους λόγους δεν προσήλθαν. Τον εγκάρδιο αυτό χαιρετισμό θα παρακαλούσα τη Γενική Συνέλευση και άλλους μαζί, να αποστείλομε προς τους συμπολίτες μας Αραχοβίτες, όπου γης.

Πριν προχωρήσω εις τον απολογισμό, θεωρώ υποχρέωση να εκπληρώσω και ένα θλιβερό καθήκον. Νομίμουνον τον θάνατον εκείνων των Ελλήνων που αποτελούνται συμπολίτες μας κατά την Τετάρτη 1989 - 92. Μακρύς είναι ο κατάλογος αυτώς. Θα μνημονεύσουμε μόνον ονομαστικά τα απελθόντα μέλη του Συνδέσμου, κατά χρονική σειρά.

Χονδρόπουλος Σώτης του Χρήστου

Διαπρετής Λογοτέχνης και Συγγραφέας πολλών λογοτεχνικών βιβλίων, ιδία θρησκευτικό περιεχόμενο.

Βουκέντος Μαρία, διδακτοράκα η γένος Παπαθανάσιος Καρβούνη και σύζυγος του συμπολίτη μας Κώστα Βουκέντου.

Καπερώνης Παρασκευάς του Νικολάου, υπάλληλος του Υπουργείου Γεωργίας.

Ρούπα Παρασκευή, του Βασιλείου, μητέρα του συμπολίτου μας Γεωργίου Ρούπα.

Πίτσης Θεοτόκης, του Πάνου, Δ/ντης Φυλακών.

Χάρακας Σαράντος του Αριστείδη, επίσης Δ/ντης Φυλακών.

Κωσταλά Μηλίτσα το γένος Θ. Κουτσόγεωργα, σύζυγος του Γεωργίου Κωσταλά.

Παπαμιχαήλ Δημητρούλα, το γένος Καρδαρά, σύζυγος του Ηλία Παπαμιχαήλ.

Βασιλάκης Ιωάννης, σύζυγος της Καλλίστης, το γένος Ευαγγέλου Διαντζή.

Παπαγεωργίου Ηλίας, ο μητρός του γένος Διαντζή, Ανάστατος Αξιωματικός Αεροπορίας ο οποίος διετέλεσε επί σειράν μεταξύ του Σ.Α.Κ.Α. του Συνδέσμου.

Σκλαβούνης Ελένη, κόρη του Κων/νου και της Αλεξάνδρας Παπαγεωργίου σύζυγων της Αντιστράτηγης Γεράσιμου Σκλαβούνη, ο οποίος επίσης απεβίωσε.

Κωσταλάς Κωνσταντίνος του Νικολάου, διδασκαλός, δρυτικόν και ισόριον μέλος του Συνδέσμου και του Δ.Σ., διατελέσας και Γεν. Γραμματέας αυτού.

Πίτσης Κώστας του Μιχαήλ, καθηγητής Φυσ. Αγωγής και δόκιμος συγγραφέας λογοτεχνικών και λαογραφικών έργων, οπουδιάστερον των οποίων το Βίβλιον «Αι Καρυάται», το χωρίο μας.

Ντούβης Ανδρέας του Χρήστου, μέλος του Συνδέσμου μας από της ίδρυσής του.

Άγγελος Πόλη, σύζυγος Γεωργίου Αγγέλου, δικηγόρου του Σ.Ε.Β., κόρη του Αντιρεπούλου Ζαρίκη.

Κουτσόγεωργα Δημητρούλα, μητέρα της Κατερίνης Σπάρτης.

Κερκούλα Αθηνά του Γεωργίου, μητέρα της Νίτσας Ορφανού.

Οφειλότελά σώμα, κατά την